

Carolina Astudillo

Marc Ferrer

Dostopos

(Ana Pfaff i Ariadna Ribas)

Luis López Carrasco

Pablo García Canga

Pilar Monsell

Gener / juny 2021

El penúltim i el darrer divendres del mes

Dies curts

Obrim un nou espai dins la programació regular de la Filmoteca dedicat al curtmetratge proper, autores i autors emergents o poc presents als circuits majoritaris d'exhibició ens acompanyen cada mes per presentar una selecció de la seva obra i compartir els processos de creació.

La cita és doble, el penúltim i l'últim divendres del mes: la primera, pensada com a lloc d'intercanvi i reflexió sobre l'experiència concreta de la pràctica i les bases conceptuals de cada cineasta a partir d'una programació de peces curtes; la segona, entesa com l'oportunitat d'aprofundir en les diferents filmografies amb la projecció d'un llargmetratge significatiu en el conjunt de les seves trajectòries.

Espai de trobada i descoberta, l'edició del 2021 comptarà amb Carolina Astudillo, Marc Ferrer, Dostopos (Ana Pfaff i Ariadna Ribas), Luis López Carrasco, Pablo García Canga i Pilar Monsell.

A més, el cicle està ideat en coordinació amb els Serveis Educatius de la Filmoteca per tal d'acostar el treball i la cinematografia locals als centres educatius del barri del Raval de Barcelona amb qui es fa una tasca de mediació, així com a les escoles de cinema i universitats amb les quals col·laborem habitualment per mitjà de l'Aula de Cinema.

Dies curts 2021

Gener / juny

El penúltim i el darrer divendres del mes

22 i 29 de gener

Marc Ferrer

19 i 16 de febrer

Carolina Astudillo

12, 19 i 26 de març

Dostopos

(Ana Pfaff i Ariadna Ribas)

23 i 30 d'abril

Pilar Monsell

21 i 28 de maig

Luis López Carrasco

18 i 25 de juny

Pablo García Canga

A la sessió inaugural del cicle Dies curts, divendres 22 de gener a la Sala Laya, Marc Ferrer obrirà les portes al seu procés de creació i compartirà imatges, reflexions i documentació relativa al seu univers personal, que beu i homenatja a referents tan diversos com la Nouvelle Vague, Fassbinder, John Waters o el *giallo* banyat per la seva visió més *marica*. En aquesta sessió es podrà veure per primera vegada en pantalla gran el seu darrer curtmetratge, *El corazón rojo*, presentat en l'edició online del Festival de Cinema d'Autor 2020, una comèdia sobre les desventures sentimentals d'un grup d'amics que té el festival D'A com a teló de fons. La sessió es completarà amb la projecció d'un altre curt de Ferrer, *¿Qué sabemos del asesino?*, i hi actuarà en directe Adrià Arbona, del grup Papa Topo, conegut com la versió *millennial* mallorquina de Michel Legrand i responsable de les bandes sonores de la filmografia de Ferrer.

El curt *El corazón rojo* és també un epíleg d'un dels llargmetratges més celebrats de Marc Ferrer, *Put a y Amada*, que es podrà veure divendres 29 de gener a les 19.00 h i diumenge 31 de gener a les 16.00 h, amb presentació i col·loqui posterior a càrrec del director i altres membres de l'equip de la pel·lícula. El film és una comèdia que narra les constants ruptures i reconciliacions d'en Marcos, un director de cinema en crisi creativa, i l'Adrià, compositor de música pop. *Put a y amada* també es va presentar al D'A, i inclou aparicions tan icòniques com la de la cantant Yurena, de l'estimada Mónica del Raval o Nausicaa Bonnín, que s'interpreta a ella mateixa.

Una ocasió per celebrar el cinema i viure la tan esperada festa, des d'una sala de cinema.

Les sessions de 'Dies curts' de Marc Ferrer

El corazón rojo

MARC FERRER, 2020. Int.: Marc Ferrer, Julia Betrián, Carlos Ballesteros, Marta Bassols, Jordi Beltrán, Yonay Boix, Zaida Carmona. Catalunya. VE. 30'. Arxiu Digital.

També s'hi projectarà el curt *¿Qué sabemos del asesino?*

Divendres 22 / 19.00 h Sala Laya

Conversa amb el cineasta i actuació musical en directe d'Adrià Arbona.

Puta y amada

MARC FERRER, 2018. Int.: Marc Ferrer, Adrià Arbona, Julia Betrián, Nausicaa Bonnín, Yurena, Zaida Carmona. Catalunya. VE. 65'. DCP.

Una comèdia que narra les constants ruptures i reconciliacions d'en Marcos, un director de cinema en crisi creativa, i l'Adrià, compositor de música pop. Tant Marcos com les seves dues amigues, Zaida i Júlia, s'embarquen en una sèrie de relacions superficials, que els faran transitar des del simple egoisme fins a la revelació i la presa de consciència de l'ésser estimat. A la pel·lícula hi participen Nausicaa Bonnín, interpretant-se a si mateixa, i la cantant Yurena, immersa a Barcelona per protagonitzar el *remake* de *Te querré siempre*, en aquest conte moral sobre el pas del temps i la desidealització.

“Es tracta d'un cineasta inimitable, que disfressa la seva sorprenent maduresa estilística d'una aparent ingenuïtat propera a la dels seus. Entre el cinema francès de la Nouvelle Vague i la comèdia adolescent, amb la frescor d'un tema pop –aquelles cançons del grup Papa Topo– i la malenconia del cinema de François Truffaut, *Puta y amada* és una pel·lícula que va directa al cor des del lloc on habita la cinefília.”

(Festival de Cinema d'Autor).

Divendres 29 / 19.00 h Sala Laya

Diumenge 31 / 16.00 h Sala Laya

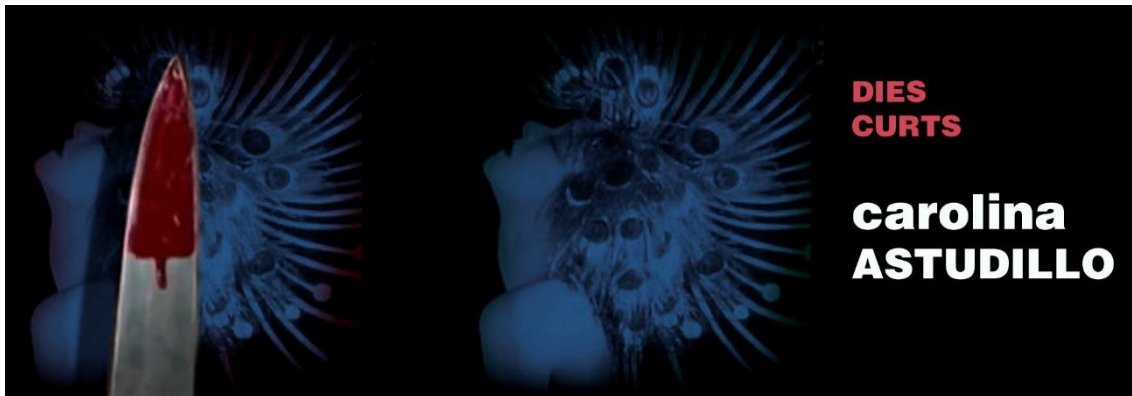
Presentació i col·loqui posterior a càrrec de Marc Ferrer i altres membres de l'equip.

Marc Ferrer

Si hi ha un cineasta que hagi retratat l'underground de la Barcelona actual, aquest és Marc Ferrer. Tot i la seva joventut (Sabadell, 1984), ha fet tres llargmetratges i enguany, enmig d'una pandèmia mundial, està acabant el quart. I és que aquest cineasta no es mou en els estàndards de la indústria i, de fet, els intenta dinamitar. Considerat per molts el cronista d'una generació pop, *queer*, precària i exquisidament *trash*, obsequia, a qui li segueix la pista, amb un film o curtmetratge a l'any. Treballa sempre amb equips petits i rodejat de les seves amistats, a qui considera i atorga el paper d'*stars*, com si es tractés d'un Andy Warhol a la catalana.

Graduat en Comunicació Audiovisual a la UPF, la filmografia de Marc Ferrer consta de diversos curtmetratges com *El corazón rojo*, *Mi odio en tu corazón*, *Los últimos románticos* i *Qué sabemos del asesino*. També ha realitzat diversos videoclips per a Papa Topo, La Prohibida i Luis Miguélez. Va debutar en el llargmetratge el 2016 amb *Nos parecía importante*, i des d'aleshores ha realitzat tres llargs més: *La maldita primavera* (2017), *Putas y amada* (2018) i *¡Corten!*, encara inèdit. La filmografia de Marc Ferrer s'ha presentat en festivals com el D'A, l'Atlántida Film Fest, Abycine, Rizoma, Lesgaycinemad o Cinespaña de Toulouse (França), entre d'altres.

La Filmoteca continua al febrer, amb Carolina Astudillo, el cicle *Dies curts*, el nou espai dedicat al curtmetratge i les cinematografies més properes. Auteurs i autors emergents o poc presents als circuits majoritaris d'exhibició hi són presents cada mes per presentar una selecció de la seva obra i compartir els processos de creació.

Precisament Carolina Astudillo va ser una de les cineastes participants en l'origen de *Dies curts*, iniciat virtualment durant el confinament. Ara tenim l'oportunitat de gaudir de les seves pel·lícules en pantalla gran, a la Sala Laya, acompanyades d'una conversa on ens traslladarà les claus del seu particular mètode de treball, basat en una fascinant immersió en els arxius (ha passat moltes hores remenant els de la Filmoteca de Catalunya), i també presentarà el seu segon llarg, *Ainhoa: yo no soy esa*, inèdit encara tot i haver estat premiat al festival de Màlaga.

Carolina Astudillo

Nascuda a Santiago de Chile. Realitzadora, periodista, investigadora i docent. Diplomada en Estudios de Cine per la Universidad Católica de Chile i Màster en Documental Creatiu de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha desenvolupat la seva vida professional en la investigació, la creació documental i l'escriptura, tot tenint d'eix vertebrador les dones i la memòria històrica. Els seus treballs cinematogràfics basculen entre el cinema experimental i el documental.

<https://carolinaastudillo.com/>

El gust i l'interès per l'arxiu de Carolina Astudillo fan de la seva filmografia una mena de poètica d'imatges trobades, de les quals transforma el destí a través d'un treball creatiu de recerca i reflexió. En la primera sessió veurem per primera vegada a la gran pantalla i en continuïtat algunes de les seves peces curtes, un conjunt unitari d'experiències cinematogràfiques que amb els anys han anat configurant una obra coherent. Es tracta d'assajos estètics —notes, com ella mateixa n'anomena alguns— entorn de preocupacions comunes plantejades sota diverses formes i contextos: la dificultat del testimoni, l'escriptura d'una història no oficial a través de filmacions familiars, la construcció i transmissió de les memòries a les societats contemporànies, l'elaboració visual del cos femení o la temptativa d'esbossar una mena de filiació simbòlica entre generacions de dones.

Sota el guiatge de la cineasta, traçarem un recorregut que parteix de la primerenca *Lo indecible* (2012), segueix amb dues “notes” per al seu primer llargmetratge, *El gran vuelo* (2014), i conclou amb els curts més recents: petits films subtils on treballa el muntatge de la imatge amb la veu en off per revelar el sentit profundament polític d'unes escenes aparentment anodines. La trobada entre totes elles rau potser en aquesta voluntat obstinada d'obrir les imatges: de fer-les parlar desmuntant-les i muntant-les amb nous elements, posant-les en tensió i qüestionant-les per fer-ne emergir, com diria Benjamin, els punts de conflicte.

La segona sessió permetrà veure com aquesta metodologia i aquesta poètica femenina de Carolina Astudillo es materialitzen en la seva segona incursió en el llargmetratge, *Ainhoa: yo no soy esa*.

Les sessions de 'Dies curts' de Carolina Astudillo

Sessió de curtmetratges

CAROLINA ASTUDILLO MUÑOZ, 2012-2020. Catalunya. VE. 41'. Arxiu digital.

Es projecten els films: *Herencia* (2020); *Naturaleza muerta* (2020); *Un paseo por New York Harbour* (2019); *El deseo de civilización: notas para El gran vuelo* (2014); *Líbranos de ellas: notas para El gran vuelo* (2014), i *Lo indecible* (2012).

Divendres 19 de febrer / 19.00 h Sala Laya
Conversa amb Carolina Astudillo Muñoz

Ainhoa: yo no soy esa

CAROLINA ASTUDILLO MUÑOZ, 2018. Catalunya- Xile. VE. 98'. DCP.

La família d'Ainhoa Mata Juanicotena va filmar, gravar i fotografiar la seva vida durant molts anys. A l'adolescència, a finals dels anys vuitanta, Ainhoa comença a escriure tot el que no volia explicar a ningú. Els diaris de vida conservats fins a la seva mort descriuen una dona ben diferent de la que coneixien els seus familiars i amics. Com els escrits de tantes altres dones que la van precedir, aquests textos íntims revelen una infinitat de temes lligats a l'experiència femenina, alhora que esbossen una crònica alternativa de la història oficial de l'Espanya dels anys noranta. El film és també travessat per la poesia de Sylvia Plath, Alexandra Pizarnik i Anne Sexton, o pels dietaris de Frida Kahlo i Susan Sontag. Carolina Astudillo l'ha concebut així com un lloc d'interlocució, un exercici artístic, intel·lectual i polític que obre la porta a una relació creativa entre dones i una filiació simbòlica entre generacions. Premi al millor llargmetratge documental al Festival de Cinema Espanyol de Màlaga el 2018.

Divendres 26 de febrer/ 19.00 h Sala Laya
Presentació a càrrec de Carolina Astudillo Muñoz
Diumenge 28 de febrer / 16.00 h Sala Laya